

מקץ

גליון מס' 437
ל' כסלו תשפ"ג

הילד שלך תלוי באבא שלך!

הרב אפרים שרבני שליט"א

העניין טעון גניזה • נא לא לקרוא בשעות התפילה

סיפר הרב ואזנר, בעל שו"ת **שבט הלוי** זצ"ל, על הגאון הגדול רבי **שמואל ענגל**, מחבר שו"ת **מהר"ש ענגל**, שכאשר היה ילד בן שבע איבד את הראיה. אמו המסורה כתתה רגליה בעבורו בין רופאים מומחים ופרופסורים ידועי שם, אך כולם הרימו ידיים.

בצר לה נסעה לצאנו, ונכנסה עם הילד לרה"ק בעל ה"דברי חיים" זצ"ל. "רבי", היא אמרה לו, "הילד שלי הפסיק לראות!". פנה הצאנזר רבה לילד ושאלו, "אם הקב"ה יחזיר לך את כוח הראיה, מה תעשה בו?". "אוכל ללמוד תורה!" אמר הילד. "ותקיים גם מצוות כבוד אב ואם?" שאל הרב. "בודאי!". אמר הרבי, "אם מבטיח אתה שתשתמש בעיניים כדי ללמוד תורה, וגם תכבד את ההורים שלך, אני מברך אותך שתראה".

לא חלפו ימים ספורים, וראייתו של הילד שבה אליו. ללא ניתוח, ללא תרופות, וללא כל תהליך רפואי.

אמר הרב וואזנר: כל אחד מכיר את שמונת הכרכים של תשובות רבי שמואל ענגל. שמונת הכרכים האלו מלאים תשובות לשאלות שהגיעו אליו מכל רחבי פולין וגליציה, מרבנים ודיינים מכל החוגים, ובכל מקצועות התורה. לכל זה הוא זכה בגלל שני דברים, האחד לימוד התורה, והשני הכבוד שלו להורים שלו.

כל מה שיש לנו, זה מההורים!

כמה התורה חושבת על הזוג היקר הזה, 'פַּבֵּד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ לְמַעַן יִצְרִיכְךָ יְמִיךָ' – פירוש הדברים, אם ילד מכבד את ההורים יהיו לו חיים ארוכים, אך אם חלילה הוא לא ידע לכבד, ואין לו מינימום כבוד, מינימום הליכות, חלילה ימיו מתקצרים.

כשקוראים כמה פחד יצחק אבינו בשעת העקידה על אבא שלו אולי מבינים קצת יותר. מובא בתנא דבי אליהו (וּטְא פ"ב) 'זכה יצחק לקיים כיבוד אב ואם גם בשעה שהיה מושלך לפני אביו כמו שה לטבח', גם באותן שעות קריטיות הוא חשב רק על אבא שלו.

אמר לו יצחק לאביו 'אבא, כפתני יפה יפה ותנני על המזבח, שמא ח"ו אבעט בך כי בחור אני ועומד

משך שיחת הרב בעמ' 3 <<

לפעמים אני יושב ואומר לעצמי, האם אנחנו באמת מבינים כמה אבא ואמא שווים, ואיזו מתנה קבלנו שהם ב"ה חיים קיימים ונושמים, שפותחים את הדלת והם שם, או שהם עונים לטלפון.

מאוד כואב לומר, שדווקא אלו שאיבדו את ההורים, היום מבינים ומעריכים את הדברים 'הפשוטים' האלו יותר טוב מכולם. כולנו יודעים שהם היו עושים הכל אבל כל, רק בכדי לזכות לעמוד ולהכין להם עוד פעם אחת ארוחת בוקר, לראות אותם יושבים על הספה או אפילו סתם להגיד להם 'שבת שלום' לפני כניסת שבת. ילדים יקרים! אני אומר גם לעצמי, תעריכו.

כתוב בתלמוד ירושלמי (פאה פ"א ה"א), "אמר הקב"ה, כל המצוות כולם אם יש לך ממון אתה חייב לקיימן, אך אם אין לך ממון אתה פטור מלקיימן, אבל כיבוד אב ואם, בין יש לך ובין אין לך, אתה חייב לקיימה ואפילו אתה מסבב על הפתחים לבקש בעבורם צדקה. מלמד, שהעדיף הקב"ה כבודם יותר מכבודו" – אפילו הקב"ה אומר, קודם כל ההורים!

אם אין לך כסף לציצית ואמא שלך מבקשת חלב, לך תאסוף כמה שקלים ותקנה לה חלב, את השאר תניח בצד. הקב"ה יסתדר בלי ציצית, העיקר שלאמא שלך יהיה חלב. (ואף שיש לפלפל בהלכה זו כמו שידוע, אך המסר מובן) כמה מרגש!

לא צריך יותר מכמה דקות בכדי להספיק להבין שאמא ואבא זה 'הכלי' ולפני 'הכלי'. התלמוד (קידושין לא:) מספר על אחד מן האמוראים הקדושים ששמו היה אבימי, שהיו לו חמשה בנים. ובכל זאת כשהיה שומע שאביו נוקש בדלת, הוא לא היה מסכים לבניו לפתוח את הדלת אלא היה הוא רץ בעצמו בכדי לפתוח לו. 'רק אני פותח את הדלת לאבא שלי'. הם הבינו.

והם גם ידעו מה שאומר מדרש תלפיות (ענף כיבוד אב ואם), 'המכבד אביו ואמו הקב"ה נותן לו בנים שיכבדהו' – כלל ברזל, אם אתה תשמור על השקט בזמן שאבא שלך ישן, גם הילדים שלך ישמרו לך על השקט כשאתה תהיה ישן. אם אתה תדע שאין דבר כזה לא להרים טלפון ולא לשכוח לבקר את אמא, גם הילדים שלך לא ישכחו לבקר אותך.

הבנייה הופשית

ביום שלישי ג' טבת (27/12)
בשעה 20:30 בבית הכנסת "פני דוד"
רח' ערש שפיק 5 שכונת עמישב

הרב אפרים שרבני שליט"א
לפתח תקוה

בס"ד

זמני השבת ירושלים
הדלקת נרות לנדהים 40 דק' 16:06
16:26
ציאת השבת (ר"ת) 17:17
17:49

ה'קברניט'

של הבית היהודי! | חלקו'

אתה צריך הערכה - היא צריכה להרגיש שיש פה את מי להעריך!

וישמח אותה, אבל ליצן לא! יש בעלים שמכל דבר עושים בדיחה, אפילו מדברים המצריכים רצינות, וזה וודאי הפך הרצינות שדיברנו עליה. וכבר אמר החכם באדם: "עת לבכות ועת לשחוק, עת ספוד ועת רקוד" (קהלת ג ד) וכמובן, עיקר העיקרים, האשה מחפשת את הרצינות בעלה בתחום הרוחני, חשוב לאשה רצינות לגבי הרוחניות. שרואה שבעלה מקפיד מאד בשמירת המצוות ודקדוקיהן, שמקפיד בדיבורו על הלכות לשון הרע [אף שלא 'נפלט' מידי פעם, ממנו היא מצפה ליותר!] דיבור נקי [להוציא דיבור רחובי וזול ואין צריך לומר ניבולי פה], כשרויות, שמירת העניינים [שמקפיד לשמור עיניו ברחוב, וכן שאינו מסתובב במקומות פרוצים וכו'] והמצויאות מעידה שלאשה מאד מפריע עניין זה, ובצדק!], תפילה [כלול בזה קימה בזמן והקפדה על תפילה במניין], שמקפיד על הברכות [ברכת המזון בכונה ומתוך סידור, ברכות הנהנין וכו'], שמקפיד על הלכות שבין אדם לחברו. שעושה מעשיו בריזות ולא בכבודות, אין ספק שככל שינהג כן כך אשתו תעריך אותו יותר. ועוד, דרך בני האדם להעריך אנשים שיש להם אופי משל עצמם, שאינם נמשכים אחר הזרם ובטח לא אחר מרעים, שיש להם ביטחון עצמי לומר את דעתם, ולעשות מעשים גם מעבר למה שצריך. [אך כמובן עלינו לזכור, לא חייב להיות גדול הדור, הדברים האמורים כאן הם רק הנהגות כלליות שכלל שיוסיף בהן כך יהיה ראוי להערכה, אך אין זה אומר שאי אפשר ליפול לפעמים, אין זה אומר שאי אפשר לטעות, מותר לא לדעת, ומותר לבקש עזרה, כולנו בני אדם - ראיתי משפט יפה: 'אנשים אמתיים אינם מושלמים, אנשים מושלמים אינם אמתיים' - אלא הדברים אמורים לגבי הרצינות, לגבי סדר העדיפויות, ולגבי השאיפות].

ציפור שמתרברבת לפני אשתו!?

סיפר הגאון ר' יצחק זילברשטיין שליט"א (הובאו הדברים בס' מתוק האור): באחד הימים ניגש אלי יהודי שטען, כי לאחרונה הוא חש שלא מכבדים אותו כראוי בביתו, וצץ במוחו רעיון מבריק, שבאמצעותו יעלה בידו לזכות בהערכת והערצתה של זוגתו. יזיף ויביים כמה דברים שמעידים שהוא אדם גדול הרבה יותר ממה שהוא. הוא סבר שמותר לנהוג כך, שהרי בשקר זה אינו פוגע באף אחד ורק יגרום הדבר שרעייתו תנהג בו כבוד והערכה רבה. ולכאורה, סיוע שהנהגה זו מותרת היא ע"פ המדרש, בו מסופר שכאשר השלים שלמה המלך את מלאכת בנין בית ה', עמדו על הגג שתי ציפורים ושוחחו, שלמה המלך, שידע את שפת הציפורים, הטה אוזן קשבת לדבריהן. שומע הוא כי הנה ציפור אחת מתפארת בעיני חברתה וטוענת כי יש בכוחה למוטט את כל הבניין הענק הניצב תחת רגליה! קרא שלמה המלך לציפור ושאלה, 'כיצד תוכלי לעשות זאת?' והיא השיבה, 'מה אכפת לך אדוני המלך? אני אומרת זאת רק בכדי להתרברב בעיני בן זוגי אך וודאי שבכוחי המועט לא באמת אוכל לעשות כן. הנה, המשידך האיש, רואים מכאן שכדי לרכוש הערכה מצד בן הזוג מותר לומר דברים שאינם עולים בקנה אחד עם האמת! אולם, ממשידך הרב, יעצתי לשואל לא לעשות כן והבאתי לו מנגד מדרש המציג את השקר והרמיה כדרך מקולקלת הגורמת דבר אחד - הפסד! והוספתי ואמרתי לו - דע לך, כי אי אפשר לזכות להערכה מבן הזוג רק בזכות רוחניות, התורה ויראת שמים של הבעל! שאלתי אותו איך נראית הקימה שלו בבוקר, איך נראית התפילה שלו, איך נראית הרוחניות בבית, לאחר השאלות הסברתי לו, שכאשר אשה רואה את בעלה קשור לערכים רוחניים, קשור לתורה ממילא אשתו והסובבים אותו רוכשים לו כבוד והערכה יתירה, והדבר משמש כגורם מכריע ביחסים שבינו לבין אשתו.

כמו כן, פעמים רבות ראינו בעינינו שינוי עצום לטובה ביחסים בין בני הזוג, בעת שהבעל התחזק בלימוד התורה ובדקדוק המצוות. מלבד ההערכה שזכה לה מצד אשתו, זכה הבעל למעלה נוספת, שאף היא הובילה לשיפור היחסים מעצם העובדה שהיה מלא סיפוק מעבודתו הרוחנית וממילא היה רגוע ושלם עם עצמו. לכן, על האדם לכוון בביתו חיים מרוממים של תורה ויראה, וכאשר הוא ידע לאן הוא שואף ולאן הוא חותר, תיסלל לפניו הדרך בבטחה, המוקשים והמכשולים יוסרו מאליהם וכל הסובבים יכירו בערכו ומעלתו. ע"כ. נקודה נפלאה למחשבה... **שבת שלום ומבורך! שמעון שורתי.**

דיברנו רבות על התכונות של ראש המשפחה, דיברנו כבר על כמה תכונות שחייב לייסדן בעצמו וביסודות ביתו ועל ידיהן יבנה את ביתו בצורה הטובה והישרה ביותר. השבוע ניגע בתכונה נוספת, שבהחלט ניתן לומר שהיא אחת התכונות החשובות שצריך להן מנהיג הבית. נכנה אותה 'להיות ראוי להערכה'. כבר דיברנו רבות על כך שכל בעל זקוק לכבוד והערכה, ובפרט מצד אשתו, זה נותן לו כוח ומוטיבציה לתפקד בביתו במסירות ולקיים את תפקידו כראוי. אבל עליך לדעת בעל יקר, כפי שאתה זקוק להערכה, זקוקה האישה להרגשה שיש פה את מי להעריך! וזאת כדי להשיג שני דברים עיקריים: א. כדי שהיא תעריך אותך בפועל, וזהו דבר שמונע בעיות רבות בשלום הבית, כיון שבעל שאשתו 'מחזיקה' ממנו, ממילא היא מכבדת אותו, מקבלת ממנו ומתבטלת לרצונו ומנגד, כשהוא מקבל את ההערכה הראויה לו, ממילא הוא מקיים את תפקידו. ב. בשביל עצמה, שכבר גילו לנו רבותיניו סוד גדול בנפש האשה והוא, שכל אשה רוצה להרגיש שבעלה 'מוצלח', שכל אשה רוצה להרגיש שבעלה בעל ערך גבוה. וכלשונו של **רבי אליהו דסלר זצ"ל**: "טבע האשה להרגיש כבודה וחשיבותה **בכבודו וחשיבותו של בעלה**" (מכתב מאלהו ח"ד עמ' 116). ומצד שני, שאם תראה שבעלה 'חסר אופי', או מבוזה, עלול לאט לאט לרדת ערכו בעיניה [לנשים: **ושלא תתענה הנשים שרק עליו מוטלת עבודה בעינין זה, אלא גם עליה מוטלת עבודה רבה למצוא בבעלה תמיד את ה'פלוסים' ולהעלים את ה'מינוסים' ולהבין שאף אחד איננו מושלם, ואם לא תעשה כן, אין ספק שתמיד תמצא בבעלה חסרונות ודופי, ולעולם תחיה בהרגשה ש'לא זכיתי' ותסתכל על ה'דשא' של השכנה. אלא שכאן הדברים מופנים כלפי עבודתה של הגבר שאליו מתייחסים הדברים כעת, אבל וודאי שגם לכן יש הרבה מה לומר בעניין זה, ובעזרת ה', נעשה זאת בעתיד].**

אדם שלוקח את החיים ברצינות - זוכה להערכה!

אז איך זוכים להיות מוערך בעיני הבריות, בעיני אשתך ובעיני בני הבית? טבע בני האדם להעריך רצינות! זו עובדה, אנשים מעריכים אנשים רציניים! אותם אנשים שכל משימה, מטלה, מחויבות, מצוה, שמוטלת על כתפיהם, משתדלים לבצעה בצורה הטובה ביותר בהתמדה ובעקביות מרבית, בענייניהם הגשמיים והרוחניים. אדם שזמן אצלו זה זמן, שהוא אומר שמגיע ברבע לשלוש הוא מגיע בזמן! מילה אצלו זו מילה, שהוא מבטיח הוא מקיים, אחראי, אינו הפכפך בדעותיו ובמעשיו, מנצל זמנו לדברים טובים [ההפך מתכונת הבטלות שאוהב האדם לשבת בלא מעש, שעות על גבי שעות] ועוד תכונות שכולם מעידות על דבר אחד - יש פה מישהו שלוקח את החיים ברצינות, וזה ראוי להערכה! והערכת האשה כלפי בעלה מובילה את הבית למערכת נישואין תקינה.

כמו כן, בשבוע שעבר דיברנו על שמחה, ואף שזה וודאי דבר גדול בבית וכמו שנתבאר בשבוע שעבר, אמנם בשמחה הדברים אמורים, מלבד ליצנות והוללות. אישה לא אוהבת בעל ליצן! היא רוצה שיצחק אותה

ללא
עלות

מיטב השיעורים מכל הזמנים
של הרב **אפרים שרבי** שליט"א

גשם
שיעורים נבחרים!

להזמנות חייגו: **055-6777644** (חיים)

מגוון
נושאים!

באר החסידות

אצרות מעולת חסידות

ידע יעקב אבינו, שהדבר היחידי שיהודי יכול להתעודד בו בגלות – הוא ניגון. (ר' אהרן מקרלין).

האדמו"ר ר' ישראל ממודזיץ נעים זמירות היה ויודע נגן. שולחנו בשבת היה מלווה בשירה ובזמרה. והיה רגיל לומר, גדולה נגינה שהיא מעוררת לתשובה ומקרבת לבם של ישראל לאביהם שבשמים. אפשר שמה שאין ספרי יראים ומוסר עושים ופועלים, תעשה ותפעל הנגינה. (אומר ולקט).

זאת חנוכה

"מה שצדיקים יכולים לפעול אצל השם יתברך בראש השנה ויום הכפורים, יכול כל יהודי לפעול בזאת חנוכה".

"מה שמרויחים בשאר ימי חנוכה אינו מובטח עדיין שישאר בידו, אבל מה שמרויחים בזאת חנוכה, קשה להאבד ממנו וישאר בידו" (ר' ישראל מרוזין).

"ויקסיל לא יבין את זאת", היצר הרע נקרא כסיל, לא יבין "זאת", היצר הרע לא מבין מעלת גדולת יום זה "זאת חנוכה", שיכולים לפעול הרבה ביום זה, ולכן אינו מקטר, ולכן יכולים לפעול אז ישועות גדולות. (מועדי קדש).

וכאשר נודע מצדיקים אשר זה היום הוא גמר החתימה מהימים הקדושים, ויש מקום לבקש ותיטיב לנו החתימה, וממילא השעות הקדושות של יום גדול ונעלה זה, המה שעות של נעילה, אך נעילה מאהבה ולא מיראה, ומה מאוד מסוגלים שעות אלו לשוב בתשובה מאהבה ועל ידי כן להתעלות ולהתקרב לפני השם יתברך. (הבאר יעקב מנדבורנה).

אומרים רבותינו הקדמונים שבחנוכה יש מקום לעורר פקידת עקרים ועקרות כענין ראש השנה. ולדעתי עיקר הסגולה היא ביום האחרון הנקרא בפי כל "זאת חנוכה". (בני יששכר).

ואשר על כן חובה על כל אחד ואחד ביום זה להשתדל לבקש על רוחניות ואהבה ויראת ה' לו ולזרעו אחריו.

וכתב בספר קדושת לוי, שביום השמיני של חנוכה יש המשכה מיום הכיפורים, וביום "זאת חנוכה" נעשה בשמים גמר החתימה מימי הדין שהיו בתשרי. וכן כתב בספר טעמי המנהגים שיום השמיני של חנוכה הנקרא "זאת חנוכה", הוא השלמה לימים הנוראים, ולכן גם מי שלא שב כראוי בתשובה שלימה בימים הנוראים יכול ביום זה להשלים את עבודת התשובה. (האור הגנוז).

הישועה תלויה אך ורק בק!

כל הסומך באמת על הקב"ה ממהר ומקרב ישועתו. כאשר הביא בסי' אמרי פנחס לר' פנחס מקארץ בפרשה זו בשם האור החיים הק', שכתב לבאר הפסוק: "וַיְהִי מִקֶּץ שָׁנָתַיִם יָמִים וּפְרָעָה חֲלָם", שבמשך כל ב' השנים חלם פרעה מדי לילה חלום, אבל שכח החלום, רק לאחר שנתיים ימים חלם ולא שכחו, והקשה ר' פנחס, כיון ששכח בכל יום החלום שחלם אם כן מה היתה תכלית החלומות שחלם במשך שנתיים ימים?

וכתב לבאר על פי מעשה מהבעל שם טוב הקדוש, שפעם נסע בדרך עם המגיד ממעזרטיש, וצמא המגיד למים, ואמר לו הבעש"ט, אם יהיה לך בטחון אמיתי בהשם יתברך, אזי יזמין לך מים. וכן עשה, ונזדמן להם גוי, ושאל אותם הגוי אם מצאו סוסים שנאבדו ממנו, כי הוא מבקש אותם ג' ימים, ושאלוהו אם יש מים ברשותו והשיב שיש לו, ונתן למגיד מים לשתות, והלך לו. אז שאל המגיד להבעש"ט, כיון שכל תכלית אבידת הסוסים מהגוי היתה בכדי שילך לחפשם, ויבוא לכאן למעני לרוות צמאוני, אם כן למה הוא נוסע זה ג' ימים, ולמה לא בא תיכף כאן והייתי צריך לחכות כמה ימים למים? והשיב לו הבעש"ט: באמת הקב"ה כבר הזמין לך המים לפני ג' ימים, ובאם היה לך הבטחון אמיתי בהשם יתברך שימלא לך כל צרכך – היה הגוי בא מקודם, אכן ברגע שהגעית למדת בטחון אמיתי תיכף בא הגוי ליתן לך מים.

ועל פי זה, כתב ר' פנחס, הרי לנו יסוד גדול בענין אמונה ובטחון, שהשם יתברך מזמין לכל אחד למלא בקשתו הצריכה לו עוד קודם שיש לו בטחון, אלא שלפי גודל הבטחון כך ממהרת הישועה לבא. וכן היה כאן, אצל יוסף הצדיק, שהישועה שלו כבר הזמין השם יתברך תיכף, שהתחיל פרעה לחלום החלומות, אך החסרון היה בהמקבל, שמתחלה בטח יוסף בשר המשקים ונענש שיתעכב בבית האסורים עוד שתי שנים, ולכן במשך ב' השנים הללו חלם פרעה ושכח חלומותיו. אמנם הישועה היתה מוכנה ליוסף הצדיק בכל יום, ומיד שהגיע לבטחון האמיתי שרצו ממנו – מיד נגמרה גאולתו. (תפארת משה).

כוח הניגון

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם כֵּן אֶפְאֹא זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ מִזְמֶרֶת הָאֶרֶץ בְּקָלִיכֶם". כאשר ראה יעקב אבינו את בניו חוזרים ויורדים מצרימה, ציווה עליהם לקחת עמם "מִזְמֶרֶת הָאֶרֶץ", דהיינו מן הניגונים שמזמרים אותם בארץ ישראל, שכל עשב ועשב בארץ ישראל אומר שיר ומזמר זמר.

במקום ובזמן שכלו כל הקיצין, שכל האמצעים והתרופות אינם מועילים עוד, שירה וזמרה פותחות כל שערי שמים, בשפע אושר וכל ברכות החיים. כל השערים ננעלו, שערי שירים וזמירות לא ננעלו. (ר' נחמן מברסלב).

יותר ממצבתם של הורי היקרים ז"ל. איזו אצילות!

וכמה הדברים מקבלים תוקף כשקוראים על הדרכתו של החזון איש לבחור הרוצה לדעת אלו מעלות יש לבקש בבחורה ועליהם לתת את הדגש. שני דברים הורה החזון איש, האחד, שתהא צנועה, והשני, שתהא מכבדת את הוריה. בחורה שיש לה ערכים להורים, שלא שוכחת אותם, יהיה לה גם ערכים לבעלה. אם היא דואגת לקום להורים שלה בלילה גם לבעלה היא תקום בלילה.

יהי רצון מלפני אבינו שבשמיים, שנזכה לעשות להורינו נחת, ולהניחם עטרה על ראשנו, לעשות רצונם ולכבדם ככל האפשר שישמחו בנו ושלעולם לא נגרום להם צער, ועל ידי כך נזכה לבנים ובנות שיעשו רצון ה', וישמחו בנו ונשמח בהם, אמן כן יהי רצון! **שבת שלום עם ישראל! אפרים שרביני.**

המשך שיחת הרב « בכוחי, ונמצא אני מחויב שתי מיתות לשמים-אבא, אני מפחד שבטעות מהזעזוע של הסכין

שלא תקבל ממני מכה, אבא תקשור אותי טוב, כי מה אענה בשמים כשיראו לי איך אבא שלי מקבל ממני בעיטה. בשעות הכי קשות בעולם, הוא חשב רק על אבא שלו, רק שלא יכאב לו, רק שלא יקבל מכה.

יש אנשים שאומרים, 'אמא שלי אשה לא קלה, אף אחד לא היה מסתדר איתה' – יכול להיות שזה נכון, ולפעמים זה באמת לא פשוט, אך תמיד תזכור, שיום אחד גם אתה תהיה זקן, ואיך שתנהג איתה כך הילדים שלך יתנהגו אתך.

ידוע שהגאון ר' שלמה זלמן אוירבאך זצ"ל כתב בצוואתו, 'מבקש אני שהמצבה תהא כרגיל, ובכל אופן שלא תהיה גבוהה

הפאר שלפניכם הולך ונרקם...

בזכות הרבה אנשים,
עם לב שאכפת לו מה' יתברך
יהי רצון שהזכות תגן עליהם
ועל כל בית ישראל לעולמי עד!

"אין המצוה נקראת אלא על שם גומרה"
(סוטה יג)

גם את/ה יכול

להיות חלק מהאימפריה התורנית הזאת
ולזכות לשנה אחרת!

ההזדמנות
אחרונה!

לפרטים: ר' יעקב בן ישי 050-4119309